

[Lars M. Olsen.]

særligt afsnit i lovforslaget. Jeg har bemærket, at overtrædelser stort set — i hvert fald så vidt jeg har kunnet bedømme det — behandles nogenlunde ens, hvad enten den er forsætlig eller uagtsom. Der findes imidlertid visse områder, hvor muligheden for forvekslinger måske i særlig grad er til stede. Der udkommer sikkert flere gange om året bøger med samme titler, ofte endda inden for de samme områder, uden at det er sket forsætligt, idet et forlag ikke kender til, hvad kollegerne har i gang, og endnu mindre, hvordan titlen vil komme til at lyde, når bogen ligger på disken. Jeg kender for eksempel et forlag, der inden for små ti år har udsendt værker med samme titler som andre forlags bøger, der udkom samtidigt eller umiddelbart efter det tidspunkt, hvor det pågældende forlag udsendte sine bøger. For sådanne tilfælde går man i lovforslaget endda så vidt, at oplaget, hvis den krænkede part forlanger det, kan kræves inddraget eller tilintetgjort eller noget tilsvarende. Jeg synes, det er en meget hård bestemmelse, som sandsynligvis også bør underkastes en grundig udvalgsbehandling.

Af tilsvarende lovgivning finder i øjeblikket, så vidt jeg ved, behandlinger som denne sted i de øvrige nordiske parlamenter. Man søger at tage det hensyn, at man så vidt muligt på disse områder ser at finde frem til en nogenlunde ensartet lovgivning i Norden. Det vil formentlig derfor være rigtigt, at der mellem handlingerne i de pågældende rigsdage sker en vis orientering, så lovgivningens ensartethed i størst mulig udstrækning også opretholdes fremover under de udvalgsbehandlinger, som velsagtens finder sted i alle parlamenterne. Det vil sikkert være nødvendigt, at der på en eller anden måde skabes en kontakt her. Så meget om ophavsretten.

Hvad forslag til lov om retten til fotografiske billeder angår, har jeg ikke mange bemærkninger at gøre. Stort set er nemlig principperne i denne lovgivning af tilsvarende art som i lovgivningen om ophavsretten; dog bevares ophavsretten, når det drejer sig om fotografiske billeder, ikke i mere end 25 år, efter at billedet blev fremstillet, hvorimod ophavsmandens rettigheder til litterære og kunstneriske værker

både herhjemme og i udlandet i alle de stater, der har tiltrådt Bernerkonventionen, bevares i indtil 50 år efter ophavsmandens død.

Af de bemærkninger, jeg her har gjort, vil man forstå, at jeg kan tilsige lovforslagene en velvillig behandling. Ophavsretsspørgsmålet har været diskuteret på en masse møder på departementschefsniveau, på ministerniveau og mellem organisationerne og gennem mangfoldige år i hele Norden. På Nordisk Råds møde i Helsingfors i 1957 udtalte den højtærede nuværende socialminister, som dengang var undervisningsminister, at han regnede med, at arbejdet med lovforslagene herhjemme mindst ville tage 1, ja, måske 2 folketings-samlinger, fordi han forudså, at der krævedes en meget grundig og dybtgående udvalgsbehandling. Jeg er på det punkt absolut enig med den højtærede minister; lovforslagene indeholder mange problemer og berører mange interesser, og en meget grundig udvalgsbehandling bliver sikkert derfor nødvendig.

Helga Pedersen: Det er vist erkendt fra alle sagkyndige sider, at den gældende lov om forfatterret og kunstnerret fra 1933 længe har virket forældet og burde afløses af en lov, der svarer til tidens krav. Ganske vist er 1933-loven ikke gammel af år og blev i sin tid gennemført efter et forudgående grundigt arbejde i et sagkyndigt udvalg og gennem 2 rigsdagssamlinger; men hvis man sammenligner den med tidligere lovgivning på dette område, står det hurtigt klart, at 1933-loven i alt væsentligt bygger på loven af 1902 og således reelt er ældre, end datoen tyder på. 1933-loven har derfor kun i ringe grad taget hensyn til den enorme udvikling, der har fundet sted inden for de områder, loven dækker eller vedrører. Navnlig i de sidste 10-15 år har udviklingen været bemærkelsesværdig. Jeg tænker naturligvis på udviklingen inden for grammofoonindustrien, radio, fjernsyn, film, lyd-bånd, reproduktioner af kunstværker o. s. v. Vi er vidne til en industrialisering, der, således som det er udtrykt i bogen „Ophavsretlige Perspektiver“ af professor Torben Lund og Niels Alkil af 1954 — hvis jeg må tillade mig et kort citat — :

„totalt har forandret de faktiske forhold, loven bygger på, en omorganisation